

[Poul Møller.]

at han tilstræbte merværdiafgiften. Han ønskede forslag fremsat og gennemført, således at den kunne træde i kraft fra næste år i forbindelse med en almindelig skatte-reform.

Jeg vil da gerne sige her, at hvis vi under udvalgsforhandlingerne kan løse en del af vore aktuelle økonomiske problemer ved at lade en sådan reform træde i kraft fra et tidligere tidspunkt, f. eks. fra 1. oktober, synes jeg dog, vi bør undersøge, om ikke det er et spor, der kan føre til et resultat.

Jeg vil advare imod, at man både skal bruge merværdiafgiften til erstatning for de indirekte afgifter, som vi nu gennemfører, bortset selvfølgelig fra engrosomsen og andre ting, og til lettelse af indkomstskatten, for jeg tror ikke, der er så mange penge, at vi får den virkelige skattereform, vi skal have for indkomstskatten, hvis vi samtidig skal bruge den til at fjerne de skatter og afgifter, den højtærede finansminister her stiller forslag om. Jeg tror, vi her skulle reservere os, at hvis vi skulle gå over til en merværdiafgift, var det måske klogere at lægge de afgifter, vi nu skal drøfte, således til rette, at vi ikke straks skal ophæve dem, når vi får en merværdiafgift, men at vi kan bruge merværdiafgiften til at fjerne engrosafgiften, til at få de sociale kompensationer, som finansministeren talte om, og til at få den virkelige reform af den direkte beskatning, vi skal have, men ganske vist uden kildeskat.

Jeg vil gerne sige tak for disse tilsagn. Jeg ved godt, at finansministeren stadig har sin egen lille kildne skat, men det må han jo arbejde videre med, og så synes jeg, det vil være vigtigt, at vi kommer i gang med dette udvalgsarbejde, så at vi kan blive færdige til 1. april.

Baunsgaard: Da jeg alligevel skulle have ordet for at svare den højtærede finansminister på et andet spørgsmål, vil jeg gerne indledningsvis gentage, hvad jeg før har sagt, at jeg er enig med regeringen i, at vi har et fælles ansvar for udgifterne. Efter min opfattelse er det et ansvar, folketinget som sådant har fælles med regeringen, og det har fra det radikale venstres side været tanken, da vi foreslog investeringsudvalget, at understrege dette fælles ansvar, også det fælles

ansvar for det, der bliver resultatet efter både denne drøftelse og det arbejde, der vil komme i investeringsudvalget.

Det, jeg gerne ville gøre en bemærkning om, var den udtalelse, den højtærede finansminister kom med om afskrivningsreglerne. Jeg er enig med den højtærede finansminister i, at skal afskrivningsreglerne ændres, er afskrivningsreglen for varelagrene nok det mest nærliggende område. Men selv om der her efter min opfattelse kan gøre sig andre synspunkter gældende end for de generelle afskrivningsregler, gælder dog det samme, at man i så god tid som muligt må give erhvervslivet besked om, hvad de kommende regler vil blive, og jeg finder det væsentligt, at man virkelig holder sig det for øje, at vi må nødvendigvis give besked til erhvervslivet i meget god tid.

Jeg skal ikke gøre mange bemærkninger i anledning af diskussionerne om kasseoverskuddets størrelse, fordi også den højtærede minister erkendte, at det faktisk unddrager sig en virkelig tilbundsgående vurdering i dag. Der er så mange faktorer, der skal med i den samlede vurdering.

Den, skal man sige beherskede optimisme, man kunne nære efter en stadig svag, men jævn forbedring af handelsbalancen gennem andet halvår af 1964, fik et alvorligt grundskud ved valutaudviklingen i januar, og jeg anser det for meget væsentligt at understrege, at vurderingen af den økonomiske situation med en udenrigsomsætning af den størrelse, vi har, ikke kan ske på grundlag af en enkelt måned. Og hvis jeg skulle nævne en af de ting, som ikke har været fremme, som også skulle med, inden vi helt er i stand til at vurdere kasseoverskuddets rigtige størrelse, så skulle det være handelsbalancens udvikling i december og januar. Den fortæller os mere, og den er det værd at lægge mærke til, når den kommer.

Persontilskuddet, ja, den højtærede finansminister kan være vældig fiks, det må jeg erkende, og jeg må også erkende, at det lød vældig fikst — jeg var lige ved at hoppe på den — da finansministeren sagde, at det var bare at ligne med en slags form for fradrag. Hvis jeg skulle ligne det med noget fradrag, er det de individuelle fradrag, som vi kender i vor skattelovgivning, og som efter min mening er med til at gøre skattelovgivningen så frygtelig indviklet.